

אגרות הר"ף שבועות

ה' אגרות מרכיבו הארמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א ראב"ד מרוקו שנשלחו לפני עשר שנים לתלמידי הארמו"ר בכל העולם ובהם עצה לחיים, מעשי קדמונים, הדרכות ומנהגים, עצות מוסרים וניצוצי אורים, אור מישרים, ממעין תורה נובעים, ליישר הלבבות ולטהר המעשים. וכן הלכות לחג השבועות

שָׁרְשִׁים

ער"ח סיון

עליה וחשקה בשר היהודי. אך הוא, שמו נפשו מכל משמר, והרחיק עצמו מן הכעור ומן הדומה לו.

עברו הימים ולשני השרים, באותו יום ובאותה שעה, נולדו בנים והשמועה יצאה

בכל העיר ששני הבנים של שני השרים, דומים להפליא והם כשני תאומים.

המלך, כששמע הדבר ושמע הספור של אשת השר, אשר אינו יהודי,

אשר חשקה בשר היהודי, וכל מחשבתה היתה לרע וגם לבסוף ילדה בן כבנו,

הזדעזע. הלך המלך ולקח את שני הבנים מהוריהם וגדלם בארמון ולא נתן להוריהם לראות את בניהם.

אכלו אותו אכל, היהודי ושאינו יהודי, שתו אותו משקה, למדו אותו למוד, וההורים לא ידעו מי בנם.

אך המלך עשה סימן, אשר רק הוא ידע, מי בן היהודי ומי בן הגוי ברבות הימים, כשהנערים גדלו, קרא המלך לשני השרים ואמר להם, כל אחד יבחר את בנו.

השר הגוי אמר למלך: אני אכנס ואבחר מי שיהיה כבן לי בני או לא בני. השר היהודי התנגד ואמר: אני רוצה את בני. אמר

ערב ראש חדש סיון, הוא מהזמנים המיוחדים והקדושים בעם ישראל, זמן של תשובה, זמן של חשבון נפש וכן, זמן להתפלל על זרע של קימא ולהתפלל על חנוך הבנים.

וידוע, תפלת השל"ה הקדוש, אשר סגלה גדולה לאומרה ביום זה. צדיקים גדולים נתנו משקל ליום זה, כמשקל יום הכפורים וצמו והתענו והלקו את עצמם והרבו בצדקה.

הנה זמן זה, זמן אחדות עם ישראל וידוע, דשבת הקרובה עלינו, היתה נקראת במקומות רבים, שבת דרך ארץ, ומדוע בחרו שם זה, משום שאמרו "דרך ארץ קדמה לתורה" ולפני התורה הקדושה ירבה בדרך ארץ.

וידוע, מעשה המובא בספרים הקדושים, אשר ממנו נלמד, כמה החבור לשורש עם ישראל חשוב הוא.

מובא, על מלך גדול אשר היו לו, שני שרים חשובים, אחד יהודי ואחד אינו יהודי. המלך אהב את שניהם, אהבה מרבה והם היו החשובים והראשונים במלכות, עברו ימים ואשת השר, שאינו יהודי, גבר יצרה

